

ŽIVOT - MIKY KLOBOUK

AMI G AMI
DO VRAT MI TLOUKL A JÁ OTEVŘÍT JSEM MU ŠEL,
C F E
ZTRÁPENÁ TVÁŘ, POD OČI PRACH SE USADIL Z VÁLEK A STŘEL,
AMI DMI E
SRDCE PROPÍCHL MU ČAS, JAK SVĚTEM TÁH, ROZDRÁSANÝ NOHY MĚL,
AMI G AMI
CO JSEM MU V OČÍCH ZŘEL, TO NIKDY POTOM JÁ UŽ NEVIDĚL.
DMI AMI E
BYLA V NICH TMA I OHNĚ ŽÁR, BYLY V NÍ DÁLKY I KROKŮ PÁR,
AMI DMI
SKRYL SE V NICH SÁM, VŠE BYCH MU DAL,
AMI E AMI
JAK KDYBY NAJEDNOU, PLAKAL A TAKY SE SMÁL.

KE KRBU USEDNUL A JÁ PODAL JSEM MU ČAJ,
ZNAL ŽITÍ ZÁŘ, TAK SMUTNÁ TVÁŘ, PROČ POZVAL JSEM HO DÁL,
RUCE JAK STAŘEC MĚL, PŘITOM S NÍM ŠEL MALÝ KLUK, CO V JEHO SRDCI HRÁL,
JAK UBRUS ROZPROSTŘEL DUŠI SVOU, A K SOBĚ BLÍŽ MĚ ZVAL.
ZE SEBE VZAL, RADOŠT I ŽAL, STRASTI I SLASTI MI DO RUKOU DAL,
TAK JSEM SE BÁL, PRO TENHLE DAR,
VŽDYŤ BYL TO ŽIVOT SÁM, KDO U KRBU OHNUTÝ STÁL.

HOŘCE SE USMÁL A JÁ PŘIŠEL K NĚMU BLÍŽ,
RUKU MI DAL, SRDCEM SE HNAL, Z NĚHO MĚ TRHAL MŘÍŽ,
JÁ BOLESTÍ ŘVAL, ON DRŽEL MĚ DÁL, NA HRUDI STÁL MU KŘÍŽ,
POUŠTĚL MĚ Z RUKOU SVÝCH, A ŘEKL, TEĎ SÁM UŽ VŠECHNO VÍŠ.
CESTU UŽ ZNÁŠ, TAK VÍC SE SNAŽ, ZNOVU UŽ NEPŘÍJDU, TEĎ MĚ TU MÁŠ,
ZÁVIST A HŘÍCH, PRYČ MUSÍ JÍT,
MĚJ V SOBĚ LÁSKU A CIT, MNOHEM VÍC BUDEŠ PAK MÍT.

ODEŠEL DO TMY A V DOMĚ ZŮSTAL JEHO STÍN,
NAVŽDY TU JE, VE MĚ ŽIJE, TO PŘECE DOBŘE VÍM,
ON KLID MI DAL, ŽE NEJSEM SÁM, KDO NEPOSTAVÍ ŘÍM,
NAŠEL JSEM BÁSNĚ RÝM, V NĚM HLEDÁM KLID A MÍR.
JAK OSTŘÍ DÝK, DO SRDCE VNIK, BOLEST VŠAK NECÍTÍM UŽ JE MI LÍP,
ŽIVOT JE NÁŠ, NA KRÁTKÝ ČAS,
NENÍ TO HRA V KOSTKY VRŽENÉ, MÁ TO BÝT HŘEJIVÝ PLÁŠŤ.